

РЕШЕНИЕ

№ 2997

гр. София, 07.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 03.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **1515** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от М. Г. М. от [населено място], подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. С. Й., против отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в решение № 95-00-3/24/18.01.2024 г. на директора на Дирекция „Правни дейности“ към Министерството на правосъдието (МП). С жалбата се твърди, че оспореният отказ е незаконосъобразен и неправилен. Иска се отмяната му и връщане на преписката на компетентния орган с указания да бъде предоставена исканата обществена информация. Претендира се и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът - директорът на Дирекция „Правни дейности“ към Министерство на правосъдието, чрез юрк. Ю. Б., моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Счита, че основната причина, поради която се търси достъп до конкретната обществена информация е наличието на висящ спор между жалбоподателя и Министерството на образованието и науката (МОН) като целта на ЗДОИ не била гражданите да се възползват от процедурата по този закон за снабдяване с документи във връзка с други висящи производства. Отделно от това исканата информация имала характер на служебна обществена информация, поради което административният орган можел да откаже предоставянето ѝ, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и нямала самостоятелно

значение. Моли съда да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в преклузивния срок по чл.40, ал.1 от ЗДОИ за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

Административното производство е започнало по заявление от М. Г. М. с рег. № 95-00-3/04.01.2024 г. до Министерството на правосъдието, в което е направено искане да му бъде предоставено копие от писмо, изпратено до Министерство на образованието и науката, което е било изготвено в отговор на писмо с № 0204-94/02.02.2022 г. и изпратено в началото на месец март 2022 г.

С писмо № 95-00-3/24/18.01.2024г. на жалбоподателя е изпратено решение № 95-00-3/18.01.2024г., с което се отказва предоставяне на исканата информация. Административният орган е квалифицирал исканата информация като служебна обществена информация. Отражено е, че се иска достъп до писмо, което е изготвено във връзка с искане на Министерство на образованието и науката и същото няма самостоятелно значение.

При така установеното от фактическа страна, съдът от правна страна приема следното:

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл.9, ал.1 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл.10), а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл.11). Търсената от заявителя информация попада в обхвата на чл.11 от ЗДОИ.

Заявителят иска копие от писмо с вх. № 0402-94 от 11.03.2022г. на Министерство на правосъдието, което е изпратено до Министерство на образованието и науката. Писмата, изпратени от административен орган по искане на друг административен орган нямат самостоятелно значение, а съдържат фактически констатации, мнения, становища и др. във връзка с правомощията на адресата им.

Съдът приема, че е налице хипотезата на чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ за отказ за предоставяне на достъп до поисканата обществена служебна информация. От формулировката в заявлението е видно, че се иска копие от писмо, което е в отговор на друго писмо от страна на МОН. Може да бъде направен извод, че не се касае за окончателен акт със самостоятелно значение, а за документ, свързан с оперативната подготовка за изготвянето на такъв акт. В обобщение търсената от заявителя информация несъмнено следва да бъде квалифицирана като служебна информация по см. на чл.11 от ЗДОИ, достъпът до която обаче на основание чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ е ограничен.

Не се споделя възражението на жалбоподателя относно това, че е изтекъл 2-годишния срок по чл.13, ал.3, съгласно който ограничението по ал.2 не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация. Решението за отказ за предоставяне на исканата информация е от 18.01.2024 г., а писмото, чието копие се иска е с вх. № 0402-94 от 11.03.2022г. Следователно 2-годишният срок изтича на 11.03.2024г., като към датата на постановяване на решението тези 2 години още не са изтекли.

Отказът да се предостави информация по см. на чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ може да бъде преодолян с наличието на „надделяващ обществен интерес“ по см. на § 1, т.6 от ДР на ЗДОИ, съгласно чл.13, ал.4 от ЗДОИ. В случая обаче не може да се приеме, че се касае за надделяващ обществен интерес, тъй като не се установяват данни, че чрез предоставяне на копие от исканото писмо би могло да се установи корупция или злоупотреба с власт.

По изложените съображения жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Г. М. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в решение № 95-00-3/24/18.01.2024г. на директора на Дирекция „Правни дейности“ към Министерство на правосъдието.

ОСЪЖДА М. Г. М. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Министерство на правосъдието сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Съдия: